

[Munch-Petersen.]

ren, at gaa fuldkommen uden om dette Spørgsmaal, hvorved de faar deres Viden under alt andet end heldige Former og derfor ogsaa faar en forkvaklet Opfattelse af hele dette Spørgsmaal. Netop denne Gaaen uden om Spørgsmaalet bidrager i høj Grad til, at Masser af unge i Overgangsalderen er saa vanskeligt stillede paa dette Omraade. Det er derfor vor Opfattelse, at Skolerne bør give Oplysning paa naturvidenskabelig Basis om disse Spørgsmaal, og for at dette skal kunne lade sig gøre, maa der naturligvis ogsaa gives dem, der studerer til Lærere, en udvidet Undervisning i denne Retning.

§ 2 bestemmer yderligere, at der ogsaa skal kunne gives Oplysning af særlige Institutioner, og at disse Institutioner skal være pligtige til at vejlede alle, som henvender sig om disse Spørgsmaal, herunder ogsaa vejlede dem med Hensyn til Forebyggelse af Svangerskab og Kønssygdomme, og til ubemidlede gratis at udlevere de hertil nødvendige Midler.

Det næste Spørgsmaal, som Lovforslaget behandler, er Svangerskabsafbrydelse. § 3 i vort Lovforslag siger herom, at Svangerskabsafbrydelse er kun tilladt, naar den foretages af Læger under betryggende Forhold, som paa Operationsstue, og kun i Svangerskabets første 3 Maaneder efter Lægens Skøn, eller naar Hensynet til Kvindens Sundhed kræver det. Det er naturligvis ikke vor Opfattelse, at det skulde være særlig paaskønnelsesværdigt at foretage Svangerskabsafbrydelse, men det er vor Opfattelse, at en Kvinde maa have Lov til selv at bestemme over sit eget Legeme, og i de 3 første Maaneder kan man faktisk ikke sige, at der føles nyt Liv, og at det skulde være forbundet med større Fare at foretage saadanne operative Indgreb, naar blót de foretages under hygiejniske Forhold, foretages af en Læge paa et dertil indrettet Hospital eller Klinik. Vi ved jo, at det, der tvinger Kvinderne til Svangerskabsafbrydelse, er først og fremmest de sociale Forhold, der bevirker, at de frygter for at sætte Børn i Verden. For ganske vist beskytter det bestaaende Samfund de Børn, der ikke er født, men det bestaaende Samfund gør ikke ret meget for at beskytte Børnene, naar først de er født. Selvfølgelig er det ogsaa forbudt at dræbe dem ved direkte Voldandelse, men den Maade, hvorpaa Samfundet „sørger“ for store Dele af Befolkningen, gør, at Tusinder af Børn er underernæret, og at Titusinder af unge staar fuldkommen uviste med Hensyn til Fremtiden, ikke kan komme ind i nogen

Beskæftigelse, men er henvist til Danmarks Landeveje. Naar Samfundet er saaledes indrettet, er det naturligt, Kvinderne kan ønske ikke at sætte Børn i Verden, og netop de ubemidlede Kvinder, der ønsker at undgaa dette, er ved de bestaaende Love afskaaret derfra, medens de bemidlede Kvinder vel altid vil kunne finde en eller anden Udvej til at faa deres Vilje gennemført.

§ 4 bestemmer, at der i Hovedstaden og i større Provinsbyer oprettes Klinikker, der specielt er beregnet paa Svangerskabsafbrydelse, idet saadanne vil kunne foretages bedst, under mest betryggende Forhold, naar man paa dette Omraade, som paa andre Omraader, har Specialister til at udføre dem. Men indtil saadanne Klinikker er oprettet, og derefter i det Omfang, som de praktiske Hensyn kræver det, skal alle offentlige Hospitaler være forpligtet til at modtage og behandle de svangre Kvinder, som indlægges. Endvidere bestemmer § 4, at Lægerne kun har Ret til at nægte at foretage Svangerskabsafbrydelse: 1) Naar Risikoen for Kvindens Liv og Helbred af lægelige Grunde skønnes at være særlig stor. 2) Naar der ikke er forløbet 6 Maaneder siden sidste Svangerskabsafbrydelse.

§ 5 bestemmer:

„§§ 234, 235 og 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 ophæves hermed“.

Det er de Paragraffer, som handler om disse Spørgsmaal. § 234 handler om Indskriden mod Skrifter og Foredrag af utugtigt Indhold. Det er en Paragraf, som i høj Grad kan misbruges af reaktionære Justitsministre, som ogsaa bliver misbrugt for at ramme seksuel Oplysning; et Eksempel herpaa har vi jo i den sidste Tid, hvor Anklagemyndigheden har ladet rejse Tiltale mod Arkitekt Heiberg for Pornografi, fordi han i Tidsskriftet „Plan“, som han er Redaktør for, har optaget en Artikel af den tyske Seksualpolitiker Dr. Reich om det seksuelle Spørgsmaal. Naturligvis er det ikke sikkert, at denne Tiltale i alle Tilfælde vilde være rejst; her forelægger jo det særlige, at der samtidig skulde rejses Tiltale for Fornærmelse af den tyske Hitler-Regering, og derfor var det naturligvis særlig oportunt at sammenkæde denne Tiltale med en Pornografisag. Men man kan overhovedet risikere, at reaktionære Justitsministre vil rejse saadanne Sager for at hindre seksuel Oplysning. § 235 omhandler Salg af forebyggende Midler og § 242 Straf for Fosterdrab. Disse Para-